

نه به زندان

نه به اعدام

تاریخ: ۲۷ مهر ۱۳۹۴

هفته نامه زندانها و زندانیان سیاسی در ایران در هفته ای که گذشت

(هفته نامه کمیته نه به زندان نه به اعدام) - شماره ۵

**"Weekly Review Prisons And Prisoners"
(Issued by the committee of "No to prison No
to execution")**

اخبار زندانها و زندانیان ایران، فراخوان ها، حمایتها، یادواره روزها و خاطرات

زندانیان

اخبار زندان و زندانیان ایران در هفته ای که گذشت

- محمد کریمی از فعالین مدنی عصر روز ۱۸ مهر در تماسی با خانواده خود از انتقال خود به زندان اوین خبر داد. وی روز ۱۳ مهر ۹۴ در کوچه منتهی به منزلش بازداشت شد.

- علیرغم درد و مشکل کلیه امید کوبی مسئولین زندان از اعزام وی به بیمارستان جهت مداوا مخالفت کردند.

- پرونده فعالین مدنی آرش صادقی، گلرخ ایرایی، نوید کامران و بهنام موسیوند جهت رسیدگی مجدد روز جمعه ۱۷ مهر ۹۴ به شعبه ۵۴ دادگاه تجدید نظر به ریاست قاضی پورعرب ارسال شد.

- افسانه بایزیدی فعال دانشجویی اهل بوکان؛ روز ۱۶ مهر ۹۴ توسط نیروهای امنیتی بازداشت و به مکان نامعلومی منتقل شد.
- **زندانی سیاسی گُرد افشین سهراب زاده به دلیل ابتلاء به بیماری سرطان روده و خونریزی داخلی در معرض جدی مرگ قرار دارد و تاکنون اقدام جدی جهت مداوای وی صورت نگرفته است.**
- تمامی بازداشت شدگان شهر اندیمشک آقایان شاپور رشنو، علی محمد جهانگیری، عزت الله جعفری و عبدالرضا شاکری که در بازداشتگاه امنیتی اندیمشک بودند روز ۱۸ مهر ۹۴ به بند امنیتی زندان کارون اهواز منتقل شدند.
- حسن رسول نژاد از اعضای کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری می باشد روز ۱۹ مهر ۹۴ جهت اجرای حکم ۶ ماهه خود به زندان رفت.
- مادر امین انواری، فعال مدنی در بند و دانشجوی دانشگاه امیرکبیر به دلیل شرکت در تجمعات مدنی تهران از ملاقات با فرزندش منع شد.

- فاطمه اختصاری، مهدی موسوی و کیوان کریمی از سوی دادگاه انقلاب به حبس های طولانی مدت محکوم شدند.
- قاضی مقیسه برای فاطمه اختصاری ۱۱ سال و نیم زندان و ۹۹ ضربه شلاق، برای سید مهدی موسوی ۹ سال زندان و ۹۹ ضربه شلاق و برای کیوان کریمی هم ۶ سال حبس و ۲۲۳ ضربه شلاق حکم تعیین کرده است.

- مدیر مسئول سایت خبری روانگه آقای حسن شیخ آقایی روز ۱۵ مهر ۹۴ بازداشت و فعالیت این سایت نیز متوقف گردید.
- محمد امین عبداللهی از زندانیان سیاسی زندان مرکزی بیرجند به نشانه اعتراض به تغییر محل خود دست به اعتصاب غذا زده است.
- زندانی سنی مذهب محبوس در زندان گوهردشت شهرام احمدی به دلیل نبود امکانات کافی درمانی در زندان دچار افت شدید شنوایی از ناحیه گوش راست شده است.

- زندانی امنیتی مسعود عرب چویدار که در بند ۴ سالن ۱۲ زندان گوهردشت محبوس می باشد روز ۲۰ مهر ۹۴ مجددا دچار تشنج شد و پس از انتقال به بهداری زندان با ممانعت مسئولین زندان به بند بازگردانده شد.

- ماموستا خالد منصور بلاغی بیش از ۴ ماه است که در زندان گوهردشت از ملاقات محروم است.

- فاطمه سالیهی سحرگاه ۲۱ مهر ۹۴ در زندان عادل آباد شیراز به دار آویخته شد.

- زندانی سیاسی بیمار و مسن ترین زندانی سیاسی روز ۲۲ مهر از زندان گوهردشت آزاد شد. وی ۸۶ سال سن دارد و به بیماری سرطان دچار است. وی در لحظه آزادی گفت: این آزادی نیست آزادی من زمانی اتفاق خواهد افتاد که روزی تمام دیوارهای زندان ها فرو ریزد و شما همه آزاد شوید.

- مجید محمدی معین زندانی سیاسی بند ۸ زندان اوین به اعتصاب غذای خود ادامه می دهد.

- جمشید صادق الحسینی زندانی زندان گوهردشت روز ۲۲ مهر ۹۴ پس از یک هفته مرخصی به زندان بازگشت.

- ماموران اطلاعات با یورش به منزل آقای محمود عظیمی، وی و همسرش خانم فاطمه ضیایی آزاد را دستگیر و به مکان نامعلومی منتقل کردند. این خانواده از زندانیان سیاسی دهه ۶۰ می باشند.

- مهدی علیزاده فخر آباد زندانی سیاسی عقیدتی زندان وکیل آباد مشهد بعد از تحمل ۵ سال زندان آزاد شد.

- کسری نوری که هفته گذشته بدون اطلاع از زندان شیراز خارج شده بود روز ۲۴ مهر ۹۴ به بند ۸ زندان اوین منتقل شد.

- معلم سنندجی رامین زندنی که از فعالین انجمن صنفی معلمان کردستان می باشد روز ۲۳ مهر ۹۴ به همراه همسر و فرزند خردسالش در شهر سقز بازداشت شد.

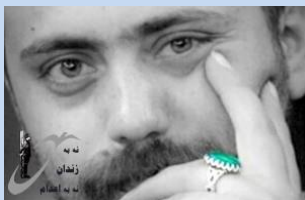

- حامد محمود نژاد فعال کارگری و عضو کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری، بعد از تحمل ۲۴ روز بازداشت در اداره اطلاعات شهر سنندج، با کفالت ۱۵ میلیونی از زندان آزاد شد.

- زندانی سیاسی سابق در دهه ۶۰ علیرضا شریعت پناهی که دارای معلولیت جسمی نیز می باشد توسط نیروهای امنیتی بازداشت و به مکان نامعلومی منتقل شد.

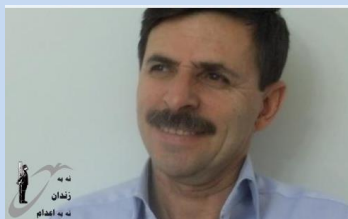
- جلسه دادگاه مجید آذریبی فعال سیاسی و روزنامه نگار روز شنبه ۱۸ مهر ۹۴ به ریاست قاضی مقیسه برگزار شد.

- امید زارعی نژاد زندانی سیاسی بند ۷ زندان اوین با توجه به پایان محکومیتش و عدم آزادی وی به دلایل نامعلوم دست به اعتصاب غذا تا آزادیش زده است.
- نیما حسنی از فعالین مدنی ارومیه روز ۲۶ مهر ۹۴ از زندان آزاد شد.

- سخنگوی کانون صنفی معلمان ایران آقای محمود بهشتی لنگرودی که هفته پیش به مرخصی آمده بود در پی تمدید نشدن مرخصی اش روز ۲۶ مهر ۹۴ به زندان اوین بازگشت.

- در حمایت از اعتصاب غذای مجید محمدی معین ۶ زندانی سیاسی دیگر بند ۸ زندان اوین دست به اعتصاب غذا زدند. اسامی این زندانیان به این قرار است: امیر نوذر نوری پور، امیر امیر قلی، پوریا ابراهیمی، محمد مهدی ساجدی فر، آسو رستمی و علیرضا بابایی
- امید دباخچی مگری دانشجوی گُرد روز ۲۵ مهر ۹۴ به دفتر رئیس زندان مهاباد احضار و حکم ۴ سال حبس به وی ابلاغ شد.

- علی نجاتی از اعضای هیات مدیره سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه روز ۲۶ مهر ۹۴ با قرار وثیقه یکصد میلیونی از زندان آزاد شد.

طنین شعار مرگ بر دیکتاتور و مرگ بر استبداد در بند ۲ دارالقرآن رجایی شهر کرج

زندانیان سیاسی بند ۲ دارالقرآن رجایی شهر در اعتراض به نگهداری آنها در بین زندانیان قتل و عادی در یک اقدام هماهنگ و در حضور رئیس زندانهای تهران سهراب سلیمانی و مردانی رییس زندان رجایی شهر کرج با تجمع و در دست داشتن تن بی جان و بیمار بهنام ابراهیم زاده فعال کارگر زندانی و رسول حردانی زندانی سیاسی قدیمی اعتراض خود را به گوش مسئولین رساندن سپس در اقدام هماهنگ و خود جوش دیگری فریاد مرگ بر دیکتاتور و مرگ بر استبداد سر دادن مسئولین که گویا برای بازدید به آن بند رفته بودن چاره ای به جز ترک محل نداشته و بهنام و رسول را به بهداری زندان منتقل کردن. لازم به یادآوری است که ۱۲ تن از زندانیان سیاسی در این بند نگهداری

می‌شوند و تعداد دیگری نیز در بندهای دیگر در بین زندانیان عادی که اکثراً داری بیماری‌های واگیر دار از قبیل ایدز و هیپاتیت هستند نگهداری می‌شوند. این شیوه برای شکنجه و تحت فشار قرار دادن زندانیان یک شیوه رایج در زندانهای جمهوری اسلامی می‌باشد.

- روز ۲۴ مهر ۹۴ به مدت ۳ ساعت آب زندان گوهردشت قطع شد.

از زندانیان

نوشته خالد حردانی به مناسبت روز جهانی نه به اعدام

دهم اکتبر روز جهانی مبارزه با مجازات اعدام را به کارزاری همگانی بدل کنیم

در فرهنگ لغات اعدام به معنای نیست و نابود کردن و نه تنها روشی برای حذف حیات و حق زندگی یک انسان است بلکه یک خانواده را از بین برده و چیزی جز قتل و جنایت نیست. جنایتی که در ایران تنها از طریق چوبه دار صورت نمی‌گیرد و هزاران نفر با فکر چوبه دار می‌خوانند و با فکر چوبه دار بیدار می‌شوند و البته آنان که چشمشان را روی حقایق نمی‌بندند می‌دانند که بسیاری از انسانها از طرق مختلف چه با سم باشد و چه با شکنجه اعدام می‌شوند و حکومت حاضر برای از بین بردن همه آنها نقشه ای دارد.

این روزها یادآور عزیزی است که در سالهایی که پشت سر گذاشتیم با مجازات غیرانسانی ضد بشری اعدام پرپر شدند و از سویی یادآور عزیزی است که در انتظار اجرای این حکم ناعادلانه به سر می‌برند.

این‌ها شاید برای عده ای حرف‌هایی باشد که بشنوند و بگذرند اما کسی درک درست‌تر را می‌یابد که خود در این شرایط وحشتناک شب و روز گذرانده باشد و من سالها با فکر طناب دار لحظه لحظه ام را سپری شد.

حکم و مجازات اعدام از دیرباز و از زمان حمورایی بابل برای اولین بار در ازای صورت دادن ۲۵ جرم و تخطی‌گری قانونی در نظر گرفته شده بود و رفته رفته با تغییر شکل سنتها و قوانین هنوز که هنوزه این مجازات غیر انسانی قرون وسطایی در بین جوامع بسیاری صورت می‌گیرد و همچنان نگرانی‌ها در این رابطه در سطح وسیعی در بین جوامع بشری وجود دارد که موضوع اعدام و سنگسار و شکنجه تا به کی در مجازات‌ها باقی خواهد ماند.

در کشور ایران هر چند اعدام از دیرباز وجود داشته اما این حکم در دوران متفاوت بر اساس نوع حکومت و آئین و مرام جامعه تنها در تعریف جرمی که منجر به صدور این حکم می‌شده تغییراتی داشته اما در طول حکومت جمهوری اسلامی صدور و اجرای این حکم رشدی بی سابقه داشته کما اینکه در زمان حال و روی کار آمدن دولت مأمور امنیتی نظام حسن روحانی شاهد آمار رو به رشد اعدام در کشور بودیم و این مهم اگرچه بی سابقه نبوده است اما کم سابقه بوده و البته باید به این موضوع اضافه کنیم که متأسفانه هیچ نهاد غیرانتفاعی مخالف حکم اعدام در ایران شکل نگرفته و حاکمیت نیز نه تنها برای تشکیل چنین نهادهایی کمک نمی‌کند بلکه به مقابله با افرادی برخاسته است که مخالف اجرای حکم اعدام هستند و موضوع به اینجا ختم نشده و برای این افراد بازداشت و حکم زندان هم صادر می‌شود و مروری بر سالهای گذشته تا کنون دلیل محکمی بر این ادعاست البته همگان به نامها و اسامی و آنچه رخ داده است واقف و آگاهند و از سویی کارکرد نهادهای حقوق بشری در خارج از کشور مدت زمانی است کارایی چندانی نداشته و چه از نظر اقدامات لازم در رابطه با انتشار اخبار مربوطه و چه در مورد اقدامات برای نفی و ابطال حکم غیر انسانی اعدام و این موضوع نگرانی زندانیان و خانواده آنها را بیشتر از هر زمان دیگری می‌کند چرا که احکام این چنینی روز به روز رو به افزایش است.

روز دهم اکتبر روز مبارزه با مجازات ضد بشری اعدام است روزی که می‌تواند با حضور، اتحاد و همبستگی تبدیل به کارزاری همگانی برای مخالفت و برچیده شدن احکام ظالمانه جمهوری اسلامی باشد.

حکومتی که از بدو روی کار آمدنش در بهمن ۵۷ همواره موافق با اعدام و مجازات ضد بشری بوده است و با نام مجازات مجرمین، اجرای عدالت، تامین امنیت در کشور و جامعه و ... سعی در مشروع نشان دادن این حرکت ظالمانه کرده است. تا امروز خوشبختانه بسیاری از کشورها اعدام را از میان مجازات های خود برداشته اند اما هنوز ۵۸ کشور وجود دارند که برای مجازات مجرمین آنها را به چوبه دار می سپارند و بسیاری از این احکام به خصوص در ایران در شرایط غیر انسانی دادگاههای ۱۵ دقیقه ای و با شکنجه های قرون وسطایی و مجبور کردن فرد به اعتراف صادر می شود. بیا بیا برای مبارزه با احکام ظالمانه طاعونی که با نام حکومت بر مردم حکمرانی می کند متحد شده و تلاش دوباره ای برای حیات بخشیدن به انسان های آزاده ای که چه از طریق چوبه دار و چه از طریق شکنجه و دیگر شرایط جانشان گرفته می شود داشته باشیم.

چگونه می توان از کنار مسائل این چینی به سادگی عبور کرد وقتی می بینیم کشور ما یکی از بالاترین آمارهای مجازات اعدام را به خود اختصاص داده و عاملان و مسئولانش روز به روز بر انجام این مجازات پافشاری می کنند و به هیچ تذکر و فعالیتی از سوی سازمان های حقوق بشری بهایی نمی دهند.

فراموش نکنیم که اعدام تنها از بین بردن یک انسان نیست نابود کردن خانواده و از بین بردن یک نسل است و کسانی که بیشترین ضربه را می خورند تنها خانواده شخص اعدامی نیستند و عمق این تراژدیو کابوس های اعدامی را نه تنها خود شخص بلکه خانواده و همبندانش بارها و بارها تجربه می کنند. در روز مخالفت با اعدام می بایست هر چه بیشتر جامعه را از باز تولید نا امنی و خشونت به دلیل رفتار حاکمان در اعمال شکنجه و خشونت، اعدام و قصاص آگاه سازیم و از هر راه ممکن از جمله میتینگ های اعتراضی، کمپین های گوناگون و بحث و گفت و گو اعتراض جدی خود علیه اعدام را اعلام نماییم.

خالد حردانی- زندان رجایی شهر کرج - ۱۶ مهر ۹۴
رو نوشت به دفتر سازمان حقوق بشر عفو بین الملل و تمامی نهادهای حقوق بشری

نامه زندانی سیاسی علی معزی از زندان کرج به رئیس پارلمان اروپا

رئیس پارلمان اروپا جناب آقای مارتین شولتز،
از قرار معلوم شما به ملاقات سردمداران، سرکوب، شکنجه اعدام و تروریسم در تهران می روید. در آن صورت با دستان خونینی دست می دهید که آغشته به خون مردم ایران می باشد.
شایسته نیست که در چنین شرایطی به خدمت ملاها بیاید و خود را آلوده کنید. حالا که می روید، هر گونه روابط اقتصادی را به رعایت حقوق بشر توسط آنها مشروط نمایید. ارزشهایی مانند حقوق بشر، آزادیها و معیارهای دموکراتیک از عالی ترین محصولات تمدن بشری است. چند دلار منافع تجاری به زیر پا گذاشتن این ارزشها نمی ارزد. خوش و بش کردن و پالوده خوردن با این رژیم سراپا پلید و فساد و جنایت انزجار مردم ستم کشیده ما را بر می انگیزد.
حداقل از شما انتظار می رود که حد و مرزهای مناسبات خود را با حاکمیت منفوری مانند رژیم ایران طوری تنظیم کنید که در خدمت جری تر کردن آنها برای اقدامات ضدبشری نباشید.
با آرزوهای نیکی و درستکاری
زندان مرکزی ندامتگاه کرج، علی معزی. مهر ماه ۱۳۹۴

نامه زندانیان سیاسی زندان زاهدان به مقامات و نمایندگان اتحادیه اروپا

به مقامات اتحادیه اروپا و نمایندگان محترم پارلمان اروپا، ضمن ادب به استحضار می رسانیم که اینجانبان زندانیان سیاسی زندان زاهدان عزیمت و تشریف فرمایی مقامات اتحادیه اروپا به کشور ایران را که یکی از ناقضین حقوق بشر در دنیا می باشد شدیداً محکوم نموده و تقاضا نمودیم که مقامات اتحادیه اروپا از سفر خود به ایران خودداری نمایند چون هرگونه مذاکره آنها با مقامات رژیم ایران در حکم تایید جنایتهای رژیم جمهوری اسلامی است. مقامات اتحادیه اروپا و سایر مقامات جهانی باید با زندانیان سیاسی، عقیدتی، فعالین کارگری، فعالین زنان، معلمان و سایر اقشار جامعه که مورد سرکوب وحشیانه عوامل رژیم ولی فقیه هستند ملاقات نمایند و با آنها تعامل داشته باشند. زندانیان سیاسی زندان زاهدان مهر ماه ۱۳۹۴ امضاکنندگان: ایرج محمدی، محمد امین آگوشی، ایوب ریگی، عبدالغفار نقشبندی، حمزه ریگی، عبدالغنی گنگوزه ای، محمد آبادیان، جلال آبادیان، هادی آبادیان

اعتراض به سفر رییس کنفرانس مونیخ و وزیر خارجه آلمان و برگزاری کنفرانس مقدماتی امنیتی در تهران

آقای فرانک والتر اشتاینمایر وزیر خارجه کشور آلمان

چگونه از حکومتی که امنیت مردم خودش را تامین نمیکند و تازه خودش قاتل و شکنجه گر مردم خودش است انتظار دارید که برای بحرانهای امنیتی منطقه ای و بین المللی راه حل داشته باشد. اگر این رژیم میتواندست به امنیت کسی کمک کند اول برای مردم خودش میکرد در حالیکه الان دارد تمامی خواسته های مردم را با دستگیری و زندان و شکنجه و اعدام پاسخ میدهد. با چنین رژیمی شما چه حرفی در مورد امنیت دارید که بزنید؟

رژیمی که خودش اصلی ترین حکومت صدور تروریسم به منطقه از جمله عراق و سوریه و یمن است، چه انتظاری هست که راه حل برای این مسائل داشته باشد.

ما از آمدن شما به تهران و نشست و برخاستان با سران این رژیم استقبال نمیکنیم. ولی با اینحال اگر میخواهید بیاید لطفا یک سر هم به زندانها بزنید و حرفهای ما را نیز در مورد نقش این رژیم در امنیت جهانی بشنوید.

جمعی از زندانیان گوهردشت مرکزی کرج و اوین تاریخ ۲۴ مهر ۹۴

یک نکته و سه یادآوری در ارتباط با تشکیل کنفرانس مقدماتی امنیتی مونیخ در مصدر تروریسم بین الملل

نکته:

زمستان سال گذشته، بر اثر ضربه مغزی در سلول انفرادی به بیمارستان موسوم به "خمینی" اعزام شدم. ولی پزشکان امنیتی بیمارستان از پذیرش و معالجه ام خودداری کردند. زیرا در زمره آن دسته از زندانیان سیاسی هستم که هر چند به مبارزه مسالمت آمیز معتقدند اما کلیت رژیم را نفی می کنند. هفته گذشته نیز پس از چندین روز تحمل درد طاقت فرسا، ناشی از سنگ کلیه، عفونت مجاری ادرار و اسپاسم شدید عضلانی، هنگام که از شدت درد بیهوش شدم، دوباره مرا به همان بیمارستان اعزام کردند. در طول ۳۱ ساعتی که در آنجا روی برانکارد افتاده بودم، دریغ از یک لیوان آب، چه رسد به غذا، دارو یا درمان؟! مالا بدون کمترین معالجه یا مداوا به زندان عودت و روی همان برانکاردی که از بند خارج گردیده بودم به سالن بازگردانده شدم.

یادآوری ۱:

کشور آلمان چه بپذیرد و چه نپذیرد به نمایندگی از اتحادیه اروپا در کنفرانس موسوم به مقدماتی در تهران شرکت می جوید. چنانچه رییس کنفرانس امنیتی مونیخ برای دادن اولتیماتوم نهایی یعنی برای آخرین اتمام حجت با رژیم بربرمنش حاکم در تهران حضور می یابد با ارفاق می توان گفت که این اقدام ناسنجیده، می تواند برای آزادیخواهان، دموکراسی طلبان و به ویژه زندانیان سیاسی تا آنجا قابل تحمل باشد که خیزش دوباره آلمان و تحرکات بین المللی چند سال اخیر را نه بازگشت شتابان به سوی دوران هیتلریسم که گامی لنگان در مسیر پر شکوه جهانی شدن قلمداد کرد. اگر چه فاجعه جاری در یونان و نحوه تعامل اروپاییان ثروتمند به ویژه کشور آلمان با کهن ترین ملت قاره سبز، بسیار تأمل برانگیز است.

یادآوری ۲:

به آن دسته از اروپاییان تجارت پرست که در ارتباط با عملکرد باند مافیایی حاکم بر ایران، خود را به کری و کوری زده اند و به منظور تخلیه بخشی از بحران اقتصادی مبتلا به، تحت عنوان پوچ تغییر رفتار رژیم؟! به دنبال مامشات با حکومت قرون وسطایی و نجات ناملایان از ورطه سقوط و اضمحلال هستند، علاوه بر ذکر این تمثیل ظریف ایرانی که می گوید، گربه ای که عابد می شود، پنج پنج می گیرد؟! به صراحت اعلام می دارم این رژیم جعلی که ذاتا ناقض حقوق بشر و علنا پدرخوانده تروریسم بین الملل است به محض مشاهده ذره ای نرمش یا مدارا در برابر جنایات ضد بشری اش، بدون تردید عالمانه و عامدانه از دامان بربریت جاری به ورطه عمیق توحش

شیرجه خواهد رفت تا باز هم چون دهه سیاه ۶۰ هیچ تنابنده ای را یارای نفس کشیدن باقی نماند. بدینگونه سابقه ای به مراتب سیاه تر از دوران تاریک قرون وسطی معروف به dark age و این بار در خاورمیانه از اروپاییان بجا خواهد ماند. یادآوری ۳:

علیرغم اینکه در طول ۲۵ سال پس از کودتای سیا بر علیه دولت ملی مصدق فقید، آمریکاییان برای پیشبرد و آبادانی ایران تلاش بسیار کردند، اما هم اکنون یعنی ۳۷ سال پس از پیروزی انقلاب ۵۷ هنوز که هنوز است، کفاره حمایت از پادشاهی را می دهند که اگر چه مستبد اما تجددگرا بود و به قوانین بین المللی نیز احترام می گذارد. بنابراین تداوم حمایت بی دریغ بعضی کشورهای اروپایی از رژیم آدمخواری که هم مستبد، هم مرتجع، هم تروریست بوده و به وضوح برای ارزش های جامعه جهانی، کمترین حرمتی قائل نیست، چه بسا در آینده ای نزدیک، کفاره ای به مراتب سهمگین تر

برای آنان در پی داشته باشد. در پایان متذکر می شوم که برای مرده، باید فاتحه خواند نه دعای صد بند جوشن کبیرا! ارژنگ داودی

زندان رجایی شهر

۲۴ مهر ماه ۹۴

معرفی زندانیان سیاسی

با زندانی سیاسی امید کوکبی آشنا شویم

متولد: ۱۳۶۱ گنبدکاووس

تبار: ترکمن

محل زندان: زندان اوین

رشته فعالیت: فیزیک اتمی، لیزر

مدرک تحصیلی: فوق دکترای فیزیک اتمی

محل کار: دانشگاه تگزاس در آستین، تگزاس، آمریکا

دانش آموخته: مرکز تحقیقات فوتونیک اروپا (ICFO)، بارسلونا، اسپانیا؛ دانشگاه پلی تکنیک کاتالونیا (UPC)، بارسلونا، اسپانیا؛ دانشگاه

بارسلونا (UB)، بارسلونا، اسپانیا؛ دانشگاه اتونوما بارسلونا (UAB)، بارسلونا، اسپانیا

دانشگاه صنعتی شریف، تهران، ایران

دین: اسلام، اهل سنت

xxxxxxxxxx

درباره امید

امید در سال ۱۳۹۳ از سوی انجمن غیردولتی پیشبرد علوم آمریکا، به عنوان برنده جایزه آزادی و مسئولیت پذیری علمی انتخاب شد. وی با کسب رتبه ۲۹ در کنکور توانست به طور همزمان در دو رشته فیزیک و مهندسی مکانیک در دانشگاه صنعتی شریف تحصیل کند. کوکبی پس از اخذ لیسانس با توجه به نمرات بالای درسی اش، برای ادامه تحصیل با پیشنهادهای زیادی از سوی دانشگاه های برجسته دنیا مواجه شد.

وی فوق لیسانس و دکترا را با اخذ بورسیه ی تحصیلی از اتحادیه اروپا در اسپانیا در رشته فیزیک اتمی در گرایش لیزر دنبال کرد. پس از اتمام دروس و تحقیقات دوره دکترا برای ادامه تحصیل در گرایش برهمکنش لیزرهای پرقدرت با پلاسما با دریافت بورسیه تحصیلی دیگری از آمریکا به دانشگاه تگزاس در آستین آمریکا که بالاترین سطح علمی را در رشته فیزیک اتمی در این گرایش در میان دانشگاههای دنیا را داراست رفت.

بازداشت و زندان

امید کوبکی (زاده ۱۳۶۱ در گنبد کاووس)، برگزیده المپید و دانشجوی فوق دکترای فیزیک اتمی با گرایش لیزر در دانشگاه تگزاس آمریکا است که در بهمن سال ۱۳۸۹ به ایران سفر کرد و هنگام خروج از ایران در فرودگاه بازداشت و زندانی شد. او توسط قاضی صلواتی به ده سال زندان محکوم شد و هم اکنون زندانی است.

امید در دوران تحصیل خود چندین بار برای دیدار با خانواده خود به ایران سفر کرده بود اما در آخرین سفر در بهمن سال ۸۹، هنگام برگشت به آمریکا در فرودگاه خمینی بازداشت شد. او به اتهام ارتباط با دولت متخاصم و کسب درآمد نامشروع یک ماه در بازداشتگاه ۲۰۹ زندان اوین در انفرادی، و از آن زمان به بعد در بند ۳۵۰ زندان اوین به سر می‌برد. وی ترکمن و اهل سنت است و هیچ گونه سابقه فعالیت سیاسی نداشته است.

وی در دوران تحصیل، چندین بار از طرف نهادهای نظامی و امنیتی دعوت به همکاری شد و از او خواستند که با پروژه‌های مورد نظر این نهادها همکاری کند که قبول نکرد.

این نخبه ی جوان که می‌خواست در دانشگاه فعال باشد، در پاسخ به اینگونه دعوت‌ها اعلام کرده که من تمایلی به ورود به پروژه‌های طبقه بندی شده ندارم و می‌خواهم فعالیت‌های علمی خود را در دانشگاه ادامه دهم و در دانشگاه هم می‌توانم سرمایه علمی خود را در اختیار پژوهشگران شما قرار دهم، که نهایتاً این عدم تمایل وی به همکاری به بازداشت وی منجر شد.

پس از گذشت بیش از دو سال از حبس کوبکی، وی در نامه‌ای به دوست قدیمی‌اش می‌نویسد: «این حکم ۱۰ ساله حبس نه برای خطای رفته از کسی بلکه تنبیهی است برای کسی که حاضر نشده به خاطر اعتقادش به "آزادی انتخاب شخصی برای برگزیدن مسیر زندگی‌اش"، در داخل سیستم امنیتی و نظامی، علی‌رغم ارائه انگیزه‌های مالی و فنی فراوان آن، مشغول به کار شود.»

در دوران بازجویی کوبکی است که از وی سوال شده چرا دولت آمریکا به تو ویزا می‌دهد؟ وی پاسخ داده چون من دانشجوی آنجا هستم. پرسیده اند که هنگام درخواست ویزا در سفارت آمریکا چه چیزی بیان کرده است؟ وی پاسخ داده از دلیل من برای ادامه تحصیل در آنجا سوال کرده اند که من گفته ام به دلیل علاقه ام به این رشته و کمبود امکانات این رشته در ایران بوده است، بر اساس این پاسخ‌ها وزارت اطلاعات کوبکی را به «ارتباط با دولت متخاصم» متهم کرده است. همچنین در بازجویی‌ها از وی پرسیده شده چرا دانشگاه هزینه سفرهای تو به ایران را می‌دهد که وی پاسخ داده، این یک عرف است که هزینه سفرها و کنفرانس‌های چهره‌های علمی را می‌پردازند که بنابر این پاسخ به وی اتهام "کسب درآمد نامشروع" تفهیم شده است.

ده‌ها تن از استادان خارجی و دانشمندان، از جمله هشت تن از برندگان جایزه نوبل با ارسال نامه‌ای منتشر شده خطاب به خامنه‌ای می‌نویسند: «زندانی کردن امید کوبکی و محاکمه‌ای که ایشان در پیش رو دارند، باعث هراس سایر دانشجویان ایرانی مشغول به تحصیل در خارج از کشور ایران شده است و بسیاری از آنان به جای اینکه دانش و مهارت‌های خود را به ایران برگردانند، با ترس در مورد آینده خود در حال تغییر افکار خود در مورد بازگشت به ایران هستند... ما یک سازمان مستقل غیر دولتی متشکل از دانشمندان، پزشکان، مهندسان و پژوهشگران هستیم. اظهارات استادان و دانشجویان دانشگاه تگزاس و همچنین موسسه علوم فوتونی در بارسلون اسپانیا، که ایشان مدرک کارشناسی ارشد خود را در این موسسه گرفته‌اند، همگی گویای این واقعیت است که آقای کوبکی تمامی تمرکز خود را بر روی درس خود داشته‌اند و از سیاست دوری می‌گزیده‌اند.»

۳۱۹ دانشجو و دانش‌آموخته دانشگاه صنعتی شریف در دو نامه به صادق لاریجانی، از بازداشت و نحوه دادرسی همکلاسی‌های خود، امید کوبکی و علی‌اکبر محمدزاده ابراز نگرانی کردند.

امید کوبکی از سوی سازمان غیردولتی بین‌المللی «پیشرفت علم» برنده جایزه «آزادی و مسئولیت علمی» شد.

امید کوبکی در نامه‌ای نوشت که "کل فرآیند بازداشت، اتهام زنی و بازجویی" را غیرقانونی می‌داند و از اینکه که هنوز در بازداشت موقت به سر می‌برد شکایت می‌کند. او می‌گوید که در شرایط "خوف و ترس و اکراه و تهدید و سلول انفرادی" از او بازجویی شده است و در نتیجه اقرارهایی که از او گرفته شده اعتباری ندارد. امید نوشت: "بازجویان که در هنگام نوشتن مطالب را سطر به سطر از دستم گرفته و می‌خواندند، بارها جواب‌های نوشته شده من را با خشم و تهدید و فریاد کنار گذاشته و با در اختیار گذاشتن برگه‌ای دیگر اجبار می‌کردند که مجدداً آنچه را که آنها می‌گویند و نظر و برداشت آنهاست بنویسم که صدافسوس من نیز چنین می‌کردم."

امید کوبی می نویسد که بازجویان گفته اند هیچ مدرکی ارائه نخواهند کرد و تاکید کرده اند که "باید خودت بگویی و اقرار کنی تا راستی آزمایی شود".

او از جمله می نویسد: "بارها به من مطالبی به اجبار دیکته و القاء می شد و اغفال و اکراه و اجبار به وفور وجود داشت." به نوشته آقای کوبی بازجویان از او خواسته اند جزئیات افرادی که مثلا در سفارتخانه ها یا کنفرانس ها دیده است را بنویسد و به او گفته اند که بعضی از این افراد کارمند سفارت یا استاد دانشگاه نبوده بلکه ماموران سازمان اطلاعاتی آمریکا بوده اند.

آقای کوبی می گوید سوالات طوری طراحی شده بود که "جواب دادن به سوالات آنها در ازای ویزا 'همکاری اطلاعاتی' نام دارد."

آخرین وضعیت

امید کوبی نزدیک به چهار سال بدون هیچ مرخصی در زندان اوین به سر برده است.

امید کوبی از مشکلات متعدد از جمله سنگ کلیه، ناراحتی قلبی، ناراحتی معده و دندان درد شدید رنج می برد و به هیچیک از درخواست‌های او برای درمان یا حتی معاینه خارج از زندان پاسخ داده نشده است.

فعالیت ما برای دفاع از حقوق زندانیان سیاسی - عقیدتی در زندانهای ایران است. در این تلاش حقوق بشری به کمکهای شما نیازمندیم.

ما خواهان لغو حکم اعدام و آزادی تمامی زندانیان سیاسی - عقیدتی در ایران هستیم.

ما را در آدرسهای زیر دنبال و همراهی کنید:

وبلاگ

<http://zandaniran.blogspot.ca/>

گوگل پلاس

<http://plus.google.com/u/0/101584949307449724935/posts>

پیج

<http://on.fb.me/1Moveri>

تویتر

@zandaniran۹۴